

DIVABAZE.CZ

1. Ostravské Interview: Dva životní úděly v éteru

25.03.2024 divabaze.cz

[Odkaz na originál](#)

Klíčová slova: divadlo (5); moravskoslezské (4); Národní (4); 12 (3); Divadla (3); moravskoslezského; muzikálový; muzikálu; muzikály; Národního; ostravské; ostravského; ostravský

Rozhlasové studio, jeden moderátor a jeden host. Co všechno se může stát během hodinového vysílání? Dokáže tak krátké setkání změnit něčí život? Tuto situaci rozehrává **ostravské Národní divadlo moravskoslezské** prostřednictvím svého muzikálu Interview. Na první pohled jednoduchá zápleтка přináší složitá rozuzlení a překvapivé herecké příležitosti.

Na scéně **Divadla "12"** se už v uplynulých sezonách uváděly původní **muzikály** vytvořené pro **ostravský muzikálový** soubor. Narozdíl od regionálně zaměřeného cyklu Tajemství bludných balvanů je Interview prvním muzikálem, který není svázaný místními realitami a v budoucnu by se mohl stát součástí repertoáru dalších českých divadel. Nutno však podotknout, že autor libreta a textů písní Tomáš Novotný je bývalým dramaturgem muzikálového souboru **Národního divadla moravskoslezského**, a proto byly postavy zpěvačky a moderátora napsány pro konkrétní osobnosti **ostravského muzikálu** – Patricii Burda Janečkovou a Tomáše Savku. Také z toho důvodu se v Interview alternují pouze hudebníci. Vzhledem k okolnostem byla nakonec ještě v procesu zkoušení role zpěvačky přeobsazena Veronikou Borákovou, muzikál je věnován zesnulé Patricii Burda Janečkové.

Jak už bylo naznačeno, děj je prostý. Nastalá situace by se mohla odehrávat v jakémkoliv rozhlasovém studiu, a to třeba právě v tuto chvíli. Během hodinového vysílacího slotu má moderátor udělat rozhovor se zpěvačkou. Oba jsou bezejmenní, i proto lze jejich životní příběhy vnímat jako univerzální. Hned první společnou interakci doprovází nedorozumění, nepřipravený moderátor totiž svou hostku považuje za novou asistentku. Seznámení předznamenává, jak se bude po zbytek vysílání vyvíjet jejich vztah. Rozhlasové interview se stává pouze výchozí situací, která dává prostor k rozkrytí dvou různých povah a aktuálních vnitřních rozpoložení jejich nositelů. Spojují je nejen pracovní a rodinné problémy, ale především oba potřebují, aby jim někdo naslouchal. Setkávají se poprvé a zřejmě také naposledy, v momentě blížících se nevyhnutelných změn v jejich životech, a protože jsou tak jako tak odsouzeni ke společnému trávení času, rozhodnou se alespoň jednat bez příkras. Během vysílání si jsou navzájem zrcadlem, jeden se pro druhého stane katalyzátorem a ze studia odcházejí očistěni od svých bolestí, které se přetvořily v odrazový můstek pro nová životní dějství.

Komornost sálu **Divadla "12"** umožňuje scéně Marka Cpina vytvoření autentického prostředí rozhlasového studia, kde se publikum na hodinu a čtvrt stává pozorovatelem a posluchačem vysílání i jeho zákulisního dění. A aby ne, když se před několika lety ze stejného divadelního prostoru opravdu živě vysílala jedna z epizod pořadu Muzikál expres. Na scéně je umístěna standardní studiová výbava – doprostřed je situován stůl s křesly, zrcadlo, světlo s nápisem "on air" a samozřejmě mikrofony, které jsou příhodnou rekvizitou sloužící muzikálovému pojetí příběhu. Rozsvěcování červeného "on air" světla chvílemi evokuje výhrušné upozornění na životní problém a zároveň umocňuje atmosféru nepříjemného výsledku, při kterém si postavy opakovaně střídají křesla, a tudíž i role tázajícího a zpovídaného. Protagonisté nejen tímto způsobem využívají celého jevištního prostoru, další záminkou k pohybu je umístění stolku s varnou konvicí do rohu scény. Studio přesto působí klaustrofobicky, jelikož postavy jsou uvězněny v místnosti lemované rudými závěsy, těžkými podobně jako stupňující se dusivá atmosféra. Právě závěsy jsou však prvkem, který ve druhé polovině představení umožňuje proměnu scény i atmosféry – jejich nečekané odtažení je symbolickým spadnutím bariér v komunikaci postav. Zároveň také dochází k odkrytí hrajících hudebníků a do děje vstoupí i autor hudby a klavírista Zdeněk Král, který svým hlasem humorně zastupuje několik posluchačů telefonujících do studia.

Pro Interview je typické časté střídání tempa, a to nejen co se týče hudby, v rámci které se dočkáme popu, jazzových prvků i dojemných balad. Autorům libreta Marku Davidovi a Tomáši Novotnému se do dialogů podařilo pečlivě načasovat úsměvné vsuvky. Dalo by se vytknout, že některé vtipy jsou příliš prvoplánové, ale svůj účel plní – v inscenaci vyvažují emotivnější pěvecké pasáže a napjaté momenty. Podobně se pracuje s reklamním blokem a komentářem sportovního utkání znějícím ze záznamu, který je odlehčující trefnou metaforou proběhlých slovních přestřelek. Novotného texty si občas půjčují úryvky ze známých českých či československých hitů a je těžké určit, zda jde o jejich vědomou parodii, nebo pouhou recyklaci časem prověřených frází – ať už jde o "sekcí náleží a ztrát" nebo "vcházení potměšilých hostů". Vzhledem k humoru postupujícímu celým muzikálem a narážce na Kamila Stříhávku v souvislosti s písňovým textem obsahujícím "zemi vzdálenou" však doufám spíše v první možnost. V muzikálu se sice nedočkáme nakažlivých melodií, které by utkvěly v hlavě, přesto lze určit písně, které v rámci děje vyčnívají nad jinými. Za zmínku stojí "Ahoj, jsme v éteru", která zábavnou (a příhodně příliš zdouhavou) formou ukazuje pracovní rutinu rozhlasového moderátora. Každému z protagonistů byla navíc poskytnuta flashbacková vsuvka v podobě sóla přibližujícího rodinné situace, které je dovedly k jejich momentálním krizím. Tematicky dominují vztahy mezi otci a dcerami a právě zde je výměna pohledů z odlišných pozic tím, co může postavy navzájem obohatit.

Pro zpěvačku Veroniku Borákovou je role v Interview první divadelní zkušeností, přesto bez problémů sekunduje herecky vyzrálejšímu Tomáši Savkovi. Její postavu doprovází jistá míra hořkosti a ironického nadhledu a je patrné, že si navzdory nízkému věku již prožila své. Co se skrývá v nitru její duše se dozvídáme až s odsunutím zrcadla, které scénu promění v nahrávací studio a poskytne prostor pro stěžejní píseň "Smířená", prostřednictvím které má Boráková příležitost projevit zranitelnost i odhodlanost své zpěvačky. Savkova moderátora dávno otrávil rutinní práce, i proto z každé jeho promluvy číší cynismus a posbíraná zklamání. Později je však nucen čelit sám sobě a své křehčí stránce. A že jde o opravdu procítěný herecký výkon dokázaly i slzy, které při

závěrečné zpovědi věnované dceři kanuly ze Savkových tváří, aniž by jakkoliv poznamenaly srozumitelnost jeho bezchybného pěveckého projevu.

Ačkoliv bylo Interview vytvořeno přímo pro **Národní divadlo moravskoslezské**, rozhodně by bylo v budoucnu zajímavé vidět, jak by se díla ujal další český muzikálový soubor. Není nutné, aby si diváci nesli stejné těžkosti jako protagonisté, přesto mají představená témata nepopíratelnou sílu rezonovat a otevřený konec dokáže přimět k zamyšlení nad vlastními životními rozhodnutími. Možná muzikálové postavy nakonec nebudou jedinými, kdo ze sálu odejde odhodlán k přehodnocení svého života...

Autorka je studentkou 2. ročníku navazujícího magisterského programu Divadelní studia na Katedře divadelních a filmových studií Univerzity Palackého v Olomouci.

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ (DIVADLO "12") – Interview

Hudba : Zdeněk Král

Libreto : Marek David, Tomáš Novotný

Texty písní : Tomáš Novotný

Režie : Marek David

Hudební nastudování : Jakub Žídek

Scéna a kostýmy : Marek Cpin

Námět a dramaturgie : Gabriela Petráková

Dramaturgie : Hana Nováková

Sound design : Petr Šimíček

Klavír, zpěv : Zdeněk Král

Bicí sada : Adam Matýsek

Saxofon : Arnošt Svoboda

Baskytara : Marek Dufek

Hrají : Veronika Boráková, Tomáš Savka

Premiéra 29. listopadu 2023, psáno z reprízy 6. března 2024.

FOTO: **Národní divadlo moravskoslezské**

[« zpět na začátek](#)

[Zpět na výpis článků](#)

•
• 25. 3. 2024

Napsal: [Aneta Procházková](#)

Národní divadlo moravskoslezské

Ostravské Interview: Dva životní úděly v éteru

Rozhlasové studio, jeden moderátor a jeden host. Co všechno se může stát během hodinového vysílání? Dokáže tak krátké setkání změnit něčí život? Tuto situaci rozehrává ostravské Národní divadlo moravskoslezské prostřednictvím svého muzikálu [Interview](#). Na první pohled jednoduchá zápletka přináší složitá rozuzlení a překvapivé herecké příležitosti.

Na scéně Divadla „12“ se už v uplynulých sezonách uváděly původní muzikály vytvořené pro ostravský muzikálový soubor. Narozdíl od regionálně zaměřeného cyklu [Tajemství bludných balvanů](#) je *Interview* prvním muzikálem, který není svázaný místními reáliemi a v budoucnu by se mohl stát součástí repertoáru dalších českých divadel. Nutno však podotknout, že autor libreta a textů písní Tomáš Novotný je bývalým dramaturgem muzikálového souboru Národního divadla moravskoslezského, a proto byly postavy zpěvačky a moderátora napsány pro konkrétní osobnosti ostravského muzikálu – Patricii Burda Janečkovou a Tomáše Savku. Také z toho důvodu se v *Interview* alternují pouze hudebníci. Vzhledem k okolnostem byla nakonec ještě v procesu zkoušení role zpěvačky přeobsazena Veronikou Borákovou, muzikál je věnován zesnulé Patricii Burda Janečkové.

Jak už bylo naznačeno, děj je prostý. Nastalá situace by se mohla odehrávat v jakémkoliv

rozhlasovém

studiu, a to třeba právě v tuto chvíli. Během hodinového vysílacího slotu má moderátor udělat rozhovor se zpěvačkou. Oba jsou bezejmenní, i proto lze jejich životní příběhy vnímat jako univerzální. Hned první společnou interakci doprovází nedorozumění, nepřipravený moderátor totiž svou hostku považuje za novou asistentku. Seznámení předznamenává, jak se bude po zbytek vysílání vyvíjet jejich vztah. Rozhlasové interview se stává pouze výchozí situací, která dává prostor k rozkrytí dvou různých povah a aktuálních vnitřních rozpoložení jejich nositelů. Spojují je nejen pracovní a rodinné problémy, ale především oba potřebují, aby jim někdo naslouchal. Setkávají se poprvé a zřejmě také naposledy, v momentě blížících se nevyhnutelných změn v jejich životech, a protože jsou tak jako tak odsouzeni ke společnému trávení času, rozhodnou se alespoň jednat bez příkras. Během vysílání si jsou navzájem zrcadlem, jeden se pro druhého stane katalyzátorem a ze studia odcházejí očistěni od svých bolestí, které se přetvořily v odrazový můstek pro nová životní dějství.

Komornost sálu Divadla „12“ umožňuje scéně Marka Cpina vytvoření autentického prostředí rozhlasového studia, kde se publikum na hodinu a čtvrt stává pozorovatelem a posluchačem vysílání i jeho zákulisního dění. A aby ne, když se před několika lety ze stejného divadelního prostoru opravdu živě vysílala jedna z epizod pořadu *Muzikál expres*. Na scéně je umístěna standardní studiová výbava – doprostřed je situován stůl s křesly, zrcadlo, světlo s nápisem „on air“ a samozřejmě mikrofony, které jsou příhodnou rekvizitou sloužící muzikálovému pojetí příběhu. Rozsvěcování červeného „on air“ světla chvílemi evokuje výhrušné upozornění na životní problém a zároveň umocňuje atmosféru nepříjemného výslechu, při kterém si postavy opakovaně střídají křesla, a tudíž i role tázajícího a zpovídaného. Protagonisté nejen tímto způsobem využívají celého jevištního prostoru, další záminkou k pohybu je umístění stolku s varnou konvicí do rohu scény. Studio přesto působí klaustrofobicky, jelikož postavy jsou uvězněny v místnosti lemované rudými závěsy, těžkými podobně jako stupňující se dusivá atmosféra. Právě závěsy jsou však prvkem, který ve druhé polovině představení umožňuje proměnu scény i atmosféry – jejich nečekané odtažení je symbolickým spadnutím bariér v komunikaci postav. Zároveň také dochází k odkrytí hrajících hudebníků a do děje vstoupí

i autor hudby a klavírista Zdeněk Král, který svým hlasem humorně zastupuje několik posluchačů telefonujících do studia.

Pro *Interview* je typické časté střídání tempa, a to nejen co se týče hudby, v rámci které se dočkáme popu, jazzových prvků i dojemných balad. Autorům libreta Marku Davidovi a Tomáši Novotnému se do dialogů podařilo pečlivě načasovat úsměvné vsuvky. Dalo by se vytknout, že některé vtipy jsou příliš prvoplánové, ale svůj účel plní – v inscenaci vyvažují emotivnější pěvecké pasáže a napjaté momenty. Podobně se pracuje s reklamním blokem a komentářem sportovního utkání znějícím ze záznamu, který je odlehčující trefnou metaforou proběhlých slovních přestřelek. Novotného texty si občas půjčují úryvky ze známých českých či československých hitů a je těžké určit, zda jde o jejich vědomou parodii, nebo pouhou recyklaci časem prověřených frází – ať už jde o „sekcí nálezů a ztrát“ nebo „vcházení potměšilých hostů“. Vzhledem k humoru prostupujícímu celým muzikálem a narážce na Kamila Stříhavku v souvislosti s písňovým textem obsahujícím „zemi vzdálenou“ však doufám spíše v první možnost. V muzikálu se sice nedočkáme nakažlivých melodií, které by utkvěly v hlavě, přesto lze určit písně, které v rámci děje vyčnívají nad jinými. Za zmínku stojí „Ahoj, jsme v éteru“, která zábavnou (a příhodně příliš zdlouhavou) formou ukazuje pracovní rutinu rozhlasového moderátora. Každému z protagonistů byla navíc poskytnuta flashbacková vsuvka v podobě sóla přibližujícího rodinné situace, které je dovedly k jejich momentálním krizím. Tematicky dominují vztahy mezi otci a dcerami a právě zde je výměna pohledů z odlišných pozic tím, co může postavy navzájem obohatit.

Pro zpěvačku Veroniku Borákovou je role v *Interview* první divadelní zkušeností, přesto bez problémů sekunduje herecky vyzrálějšímu Tomáši Savkovi. Její postavu doprovází jistá míra hořkosti a ironického nadhledu a je patrné, že si navzdory nízkému věku již prožila své. Co se skrývá v nitru její duše se dozvídáme až s odsunutím zrcadla, které scénu promění v nahrávací studio a poskytne prostor pro stěžejní píseň „Smířená“, prostřednictvím které má Boráková příležitost projevit zranitelnost i odhodlanost své zpěvačky. Savkova moderátora dávno otrávil rutinní práce, i proto z každé jeho promluvy číší cynismus a posbíraná zklamání. Později je však nucen čelit sám sobě a své křehčí stránce. A že jde o opravdu procítěný herecký výkon

dokázaly i slzy, které při závěrečné zpovědi věnované dceři kanuly ze Savkových tváří, aniž by jakkoliv poznamenaly srozumitelnost jeho bezchybného pěveckého projevu.

Ačkoliv bylo *Interview* vytvořeno přímo pro Národní divadlo moravskoslezské, rozhodně by bylo v budoucnu zajímavé vidět, jak by se díla ujal další český muzikálový soubor. Není nutné, aby si diváci nesli stejné těžkosti jako protagonisté, přesto mají představená témata nepopíratelnou sílu rezonovat a otevřený konec dokáže přimět k zamyšlení nad vlastními životními rozhodnutími. Možná muzikálové postavy nakonec nebudou jedinými, kdo ze sálu odejde odhodlán k přehodnocení svého života...

Autorka je studentkou 2. ročníku navazujícího magisterského programu Divadelní studia na Katedře divadelních a filmových studií Univerzity Palackého v Olomouci.

-
- **NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ (DIVADLO „12“) – *Interview***
  - **Hudba:** Zdeněk Král
  - **Libreto:** Marek David, Tomáš Novotný
  - **Texty písní:** Tomáš Novotný
  - **Režie:** Marek David
  - **Hudební nastudování:** Jakub Žídek
  - **Scéna a kostýmy:** Marek Cpin
  - **Námět a dramaturgie:** Gabriela Petráková
  - **Dramaturgie:** Hana Nováková
  - **Sound design:** Petr Šimíček
  - **Klavír, zpěv:** Zdeněk Král
  - **Bicí sada:** Adam Matýsek
  - **Saxofon:** Arnošt Svoboda
  - **Baskytara:** Marek Dufek
  - **Hrají:** Veronika Boráková, Tomáš Savka

Premiéra 29. listopadu 2023, psáno z reprízy 6. března 2024.

FOTO: [Národní divadlo moravskoslezské](#)